

Spm. nr. S 1393

Til *sundhedsministeren* (8/6 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i antallet af rygere m.m. i de andre lande, der har indført forbud mod tobaksreklamer, vurderet i forhold til udviklingen i de lande, hvor reklamer er tilladt?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at der er indført forbud mod tobaksreklamer i Italien i 1960, i Norge i 1975, i Canada i 1988 og i Frankrig i 1989.

Erfaringerne fra nævnte lande er ifølge spørgeren relevante at inddrage i arbejdet i Kommissionen med direktivforslaget om forbud mod reklamer for rygetobak. Hvis erfaringerne fra nævnte lande viser, at udviklingen i antallet af rygere m.m. i de lande, der har indført forbud mod tobaksreklamer, udvikler sig nogenlunde identisk i forhold til de lande, hvor reklamer er tilladt, må der ifølge spørgeren være sæt berettiget tvivl om effekten af reklameforbud som politisk middel til at begrænse rygningen i EU.

Svar (14/6 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Da ministeriet ikke på forhånd er i besiddelse af de ønskede oplysninger, anser jeg det ikke for muligt at besvare spørgsmålet fyldestgørende inden for den frist, der gives i henhold til forretningsordenens § 20, stk. 8.

Jeg vil nu tage initiativ til, at de omhandlede oplysninger indhentes for udvalgte lande med henblik på en efterfølgende orientering af Folketingets Sundhedsudvalg.

Spm. nr. S 1394

Til *sundhedsministeren* (8/6 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren indhente oplysninger om antallet af rygere samt udviklingen i antallet af rygere m.m. i de lande, der i mange årtier ikke har haft tobaksreklamer, f.eks. det tidligere Sovjetunionen og Kina m.fl.?«

Begrundelse

Spørgeren finder, at det med henblik på en vurdering af effekten af et eventuelt forbud mod tobaksreklamer er relevant at få oplyst, hvor stort antallet af rygere er, samt hvordan udviklingen i antallet af rygere er i samfund, hvor der i mange år ikke har været tobaksreklamer.

Svar (14/6 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Da ministeriet ikke på forhånd er i besiddelse af de ønskede oplysninger, anser jeg det ikke for muligt at besvare spørgsmålet fyldestgørende inden for den frist, der gives i henhold til forretningsordenens § 20, stk. 8.

Jeg vil nu tage initiativ til, at de omhandlede oplysninger indhentes for udvalgte lande med henblik på en efterfølgende orientering af Folketingets Sundhedsudvalg.

Spm. nr. S 1397

Til *arbejdsministeren* (9/6 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for indholdet og fortolkningen af § 7, stk. 2, i hovedaftalen mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO, der hedder: »Selv om en overenskomst er opsagt eller udløbet, er parterne dog forpligtet til at overholde dens bestemmelser, indtil anden overenskomst træder i stedet eller arbejdsstandsning er iværksat i overensstemmelse med reglerne i § 2.«?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at jurister ikke kan enes om fortolkningen af den nævnte paragraf i hovedaftalen, hvorfor ministerens fortolkning udbedes. Paragraffen er årsag til en lang række problemer mellem arbejdsgiverne og de enkelte forbund. Spørgeren finder det ikke rimeligt, at arbejdsgivere kan tvinges til at fyre uorganiserede medarbejdere med baggrund i paragraffen. Eksempler fra en bagerforretning viser, at en bagermester føler sig forfulgt af organisationerne og offentlige myndigheder, efter at Arbejdsretten har beordret ham til at fyre en medarbejder og betale en bøde på 25.000 kr. med paragrafferne som skjold.